

STEYAERT, Karel (schuilnaam : Karel van Wijnendaele), pionier van de Vlaamse sportpers (Torchout 16 november 1882 - Deinze 20 december 1961).

Geboren in een arbeidersgezin met 15 kinderen, werd hij na lager onderwijs loopjongen, notaris-klerk en wielrenner. Hij debuteerde als journalist in het julinumnummer 1909 van Onze Kampioenen met een reportage over de renner Cyriel van Hauwaert, die hij de legendarisch geworden eretitel „Leeuw van Vlaanderen” gaf. In augustus 1912 stichtte hij, samen met Leon van den Haute, Gust Demaeght, Michel Mayens en Frans Wouters, het eerste grote Vlaamse sportblad, Sportwereld, dat op 12 september 1912 begon te verschijnen met drie nummers per week. In januari 1913 werd Steyaert hoofdredacteur en dat jaar organiseerde hij de eerste Ronde van Vlaanderen. In de Eerste Wereldoorlog kon zijn blad niet verschijnen en was Karel Steyaert handelsreiziger. In 1919 hervatte hij zijn journalistieke activiteiten. In 1925 werd hij mede-eigenaar van Sportwereld, in 1931 eigenaar. In 1938 nam de groep De Stan-

daard zijn blad over en werd hij leider van de sporttribune. Hij bleef dit tot aan zijn dood. Sportwereld, bij de oprichting gedrukt in 25.000 exemplaren, steeg na de Eerste Wereldoorlog spoedig tot 50.000 en in 1930 tot 120.000 exemplaren. Bij de overname door De Standaard werd het blad samengesmolten met Het Nieuwsblad, dat daardoor weldra een der belangrijkste Vlaamse volksbladen werd.

In de jaren twintig leidde Karel Steyaert een groep Vlaamse renners die als „Flandriens” vermaard werden. Later was hij herhaalde malen leider van de Belgische ploeg in de Ronde van Frankrijk. Hij trad ook op als adviseur van de Koninklijke Belgische Wielrijders Bond. In de Tweede Wereldoorlog, toen deze Bond werd gesplitst, aanvaardde hij na lang aandringen van allerlei Belgische instanties, het voorzitterschap van het Vlaamse Sportcomité. Na de oorlog werd hij daardoor geschorst, zijn Waalse collega niet. In werkelijkheid wilde men in hem, die had geweigerd onder „Verwaltung” in zijn krant te schrijven, de Vlaamsgezinde treffen. Spoedig werd hij door het publiek gerehabiliteerd.

Voor Karel Steyaert moest de sport een middel zijn om de verheffing van de (Vlaamse) mens na te streven. Reeds in de eerste jaargang bleek dat Sportwereld zich ook een specifieke rol in de Vlaamse strijd had toebedacht door nl. de kleine man via de sport te helpen opvoeden en te leren lezen. Karel Steyaert werd hierin gesteund door mensen als pater Callewaert, zijn goede vriend. Het blad ijverde voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit en voerde strijd tegen de Franstalige leiding van de Belgische Wielrijders Bond. Later voegde Karel Steyaert bij zijn publicatie een „letterkundig bijblad”, waar bekende auteurs aan meewerkten. Op ontelbare voordrachten vertolkte hij zijn Vlaamse overtuiging en hij werkte samen met Paul de Mont bij diens antimilitaristische campagne. In 1930 behoorde hij, die in zijn jeugd ook toneel had gespeeld en geschreven, tot de raad van Het Nieuw Volkstoneel van Staf Bruggen. Zijn stijl, die sterk Westvlaams gekleurd was, heeft lange jaren de Vlaamse sportjournalistiek beïnvloed. Henri Desgrange, de stichter van de Tour de France noemde hem „de grootste internationale sportjournalist”. In elk geval was deze self-made man de pionier van de Vlaamse sportpers en een typische, zeer populaire vertegenwoordiger van een generatie die zich met sterke persoonlijkheid volledig inzette voor wat zij noemde „de opbeuring van ons volk”.

WERKEN: *Het Rijke Vlaamsche Wielerleven* (1943).

LITERATUUR: A. van den Broeck, *Handboek der Wieler-sport* (1953); - A. van den Broeck en B. Lafosse, *Zo was Karel van Wijnendaele* (1962); - G. Durnez, *Spoedbericht* (1963).

GASTON DURNEZ

STICHTING ARTIJK - HANDEBOEKEN